

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

17. prosince 2020*

„Kasační opravný prostředek – Sbližování právních předpisů – Nařízení (EU) č. 305/2011 – Harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh – Harmonizované technické normy a předpisy – Harmonizované normy EN 14342:2013, EN 14904:2006, EN 13341:2005 + A1:2011 a EN 12285-2:2005 – Žaloba na neplatnost“

Ve spojených věcech C-475/19 P a C-688/19 P,

jejichž předmětem jsou dva kasační opravné prostředky na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podané dne 20. června a 18. září 2019,

Spolková republika Německo, zastoupená J. Möllerem a R. Kanitzem, jako zmocněnci, ve spolupráci s M. Kottmannem, M. Winkelmüllerem a F. van Schewickem, Rechtsanwälte,

navrhovatelka (C-475/19 P a C-688/19 P),

další účastníci řízení:

Evropská komise, zastoupená C. Hermesem, M. Huttunenem a A. Sipošem, jako zmocněnci,

žalovaná v řízení v prvním stupni (C-475/19 P a C-688/19 P),

Finská republika, zastoupená S. Hartikainenem a A. Laine, jako zmocněnci,

vedlejší účastnice v řízení v prvním stupni (C-475/19 P),

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení J.-C. Bonichot, předseda senátu, L. Bay Larsen, C. Toader (zpravodajka), M. Safjan a N. Jääskinen, soudci,

generální advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

Rozsudek

- 1 Kasačním opravným prostředkem ve věci C-475/19P Spolková republika Německo navrhuje, aby Tribunál Evropské unie zrušil rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 10. dubna 2019, Německo v. Komise (T-229/17, nezveřejněný, dále jen „první napadený rozsudek“, EU:T:2019:236), kterým posledně uvedený zamítl její žalobu na neplatnost zaprvé rozhodnutí Komise (EU) 2017/133 ze dne 25. ledna 2017 o zachování odkazu na harmonizovanou normu EN 14342:2013 „Dřevěné podlahoviny – Charakteristiky, posuzování shody a označení“ v *Úředním věstníku Evropské unie* s omezením podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 (Úř. věst. 2017, L 21, s. 113), zadruhé rozhodnutí Komise (EU) 2017/145 ze dne 25. ledna 2017 o zachování odkazu na harmonizovanou normu EN 14904:2006 „Povrchy pro sportoviště – Halové povrchy pro víceúčelové použití: Specifikace“ v *Úředním věstníku Evropské unie* s omezením podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 (Úř. věst. 2017, L 22, s. 62) (dále jen, společně, „první sporná rozhodnutí“), zatřetí sdělení Komise ze dne 10. března 2017 v rámci provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS (Úř. věst. 2017, C 76, s. 32, dále jen „sdělení o ‚provádění‘“) v rozsahu, v němž odkazuje na harmonizované normy EN 14342:2013 a EN 14904:2006, začtvrté sdělení Komise ze dne 11. srpna 2017 v rámci provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS (Úř. věst. 2017, C 267, s. 16) v rozsahu, v němž odkazuje na harmonizované normy EN 14342:2013 a EN 14904:2006, zapáté sdělení Komise ze dne 15. prosince 2017 v rámci provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS (Úř. věst. 2017, C 435, s. 41) v rozsahu, v němž odkazuje na harmonizované normy EN 14342:2013 a EN 14904:2006 a zašesté sdělení Komise ze dne 9. března 2018 v rámci provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS (Úř. věst. 2018, C 92, s. 139) v rozsahu, v němž odkazuje na harmonizované normy EN 14342:2013 a EN 14904:2006 (dále jen společně „další tři sporná sdělení“).
- 2 Kasačním opravným prostředkem ve věci C-688/19P Spolková republika Německo navrhuje, aby Tribunál Evropské unie zrušil rozsudek ze dne 9. července 2019, Německo v. Komise (T-53/18, nezveřejněný, dále jen „druhý napadený rozsudek“, EU:T:2019:490), kterým posledně uvedený zamítl její žalobu na neplatnost zaprvé rozhodnutí Komise (EU) 2017/1995 ze dne 6. listopadu 2017, o zachování odkazu na harmonizovanou normu EN 13341:2005 + A1:2011 o termoplastických stabilních nádržích pro nadzemní skladování topných olejů pro domácnosti, petroleje a motorové nafty v *Úředním věstníku Evropské unie* podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 (Úř. věst. 2017, L 288, s. 36), a zadruhé rozhodnutí Komise (EU) 2017/1996 ze dne 6. listopadu 2017 o zachování odkazu na harmonizovanou normu EN 12285-2:2005 o dílensky vyráběných ocelových nádržích v *Úředním věstníku Evropské unie* podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 (Úř. věst. 2017, L 288, s. 39) (dále jen společně „druhá sporná rozhodnutí“)

Právní rámec

- 3 Body 1 až 3 odůvodnění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS (Úř. věst. 2011, L 88, s. 5) uvádí:

„(1) Předpisy členských států vyžadují, aby byly stavby navrhovány a prováděny tak, aby neohrožovaly bezpečnost osob, domácích zvířat nebo majetku a aby neměly nepříznivý dopad na životní prostředí.

- (2) Tyto předpisy mají přímý vliv na požadavky kladené na stavební výrobky. Tyto požadavky se následně promítají do vnitrostátních norem pro výrobky, vnitrostátních technických schválení a jiných vnitrostátních technických specifikací a ustanovení, které se vztahují na stavební výrobky. Rozdíly mezi těmito požadavky brání obchodu v rámci Unie.
- (3) Tímto nařízením by nemělo být nijak dotčeno právo členských států specifikovat požadavky, které považují za nezbytné k zajištění ochrany zdraví, životního prostředí a pracovníků při používání stavebních výrobků.“

4 Článek 1 tohoto nařízení, nadepsaný „Předmět“, uvádí:

„Toto nařízení stanoví podmínky pro uvádění a dodávání stavebních výrobků na trh stanovením harmonizovaných pravidel pro vyjádření vlastností stavebních výrobků ve vztahu k jejich základním charakteristikám a pro používání označení CE u těchto výrobků.“

5 Článek 2 uvedeného nařízení, nadepsaný „Definice“, stanoví:

„Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

[...]

4) „základními charakteristikami“ ty charakteristiky stavebního výrobku, které se vztahují k základním požadavkům na stavby;

[...]“

6 Článek 3 nařízení č. 305/2011, nadepsaný „Základní požadavky na stavby a základní vlastnosti stavebních výrobků“, v odstavcích 1 a 2 stanoví:

„1. Základní požadavky na stavby stanovené v příloze I představují základ pro přípravu normalizačních mandátů a harmonizovaných technických specifikací.

2. Základní charakteristiky stavebních výrobků stanoví harmonizované technické specifikace ve vztahu k základním požadavkům na stavby.“

7 Článek 8 tohoto nařízení, nadepsaný „Obecné zásady a použití označení CE“, v odstavci 4 stanoví:

„Členský stát na svém území nebo v rámci své pravomoci nezakáže ani nebrání dodávání na trh nebo používání stavebních výrobků, které nesou označení CE, pokud vlastnosti uvedené v prohlášení odpovídají požadavkům pro toto použití v členském státě.“

8 Článek 17 uvedeného nařízení, nadepsaný „Harmonizované normy“, stanoví:

„1. Evropské normalizační orgány uvedené v příloze I směrnice [Evropského parlamentu a Rady] 98/34/ES [ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů (Úř. věst. 1998, L 204, s. 37)] vypracovávají harmonizované normy na základě žádostí (dále jen „mandát“) podaných Komisí podle článku 6 uvedené směrnice po konzultaci Stálého výboru pro stavebnictví uvedeného v článku 64 tohoto nařízení (dále jen „Stálý výbor pro stavebnictví“).

[...]

3. Harmonizované normy stanoví metody a kritéria pro posuzování vlastností stavebních výrobků ve vztahu k jejich základním charakteristikám.

Pokud je tak stanoveno v příslušném mandátu, harmonizovaná norma odkazuje na zamýšlené použití výrobků, na které se vztahuje.

Ve vhodných případech a aniž by došlo k ohrožení správnosti, spolehlivosti nebo stálosti výsledků, harmonizované normy stanoví metody, které jsou pro účely posuzování vlastností stavebních výrobků ve vztahu k jejich základním charakteristikám méně náročné než provádění zkoušek.

[...]

5. Komise posoudí, zda se harmonizované normy vypracované evropskými normalizačními orgány shodují s příslušným mandátem.

Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* seznam odkazů na harmonizované normy, které jsou ve shodě s příslušnými mandáty.

U každé harmonizované normy v seznamu se uvedou tyto údaje:

- a) odkazy na případně nahrazené harmonizované technické specifikace;
- b) datum začátku období souběžné existence;
- c) datum konce období souběžné existence.

Komise zveřejní každou aktualizaci tohoto seznamu.

Ode dne začátku období souběžné existence norem, je možné použít harmonizovanou normu k vypracování prohlášení o vlastnostech pro stavební výrobek, na nějž se vztahuje. Národní normalizační orgány mají povinnost převzít harmonizované normy v souladu se směrnicí 98/34/ES.

Aniž jsou dotčeny články 36 a 38, ode dne ukončení období souběžné existence norem je harmonizovaná norma jediným prostředkem použitelným pro vypracování prohlášení o vlastnostech stavebních výrobků, na něž se vztahuje.

Na konci období souběžné existence budou vnitrostátní normy, které jsou v rozporu s harmonizovanými normami, zrušeny a členské státy ukončí platnost všech vnitrostátních ustanovení, která jsou s nimi v rozporu.“

- 9 Článek 18 nařízení č. 305/2011, nadepsaný „Formální námitky proti harmonizovaným normám“, stanoví:

„1. Pokud členský stát nebo Komise usoudí, že harmonizovaná norma nesplňuje zcela požadavky stanovené v příslušném mandátu, předloží dotčený členský stát nebo Komise po konzultaci se Stálým výborem pro stavebnictví záležitost výboru zřízenému podle článku 5 směrnice 98/34/ES a uvede své důvody.

2. S ohledem na stanovisko výboru zřízeného podle článku 5 směrnice 98/34/ES se Komise rozhodne zveřejnit, nezveřejnit, zveřejnit s omezením, zachovat, zachovat s omezením, či zrušit odkazy na příslušnou harmonizovanou normu v *Úředním věstníku Evropské unie*.

3. Komise informuje dotčený evropský normalizační orgán o svém rozhodnutí a případně požádá o revizi dotčené harmonizované normy.“

10 Článek 19 tohoto nařízení, nadepsaný „Evropský dokument pro posuzování“, stanoví v odstavci 1:

„1. Na žádost výrobce o evropské technické posouzení vypracuje a přijme organizace [subjektů pro technické posuzování] evropský dokument pro posuzování pro jakýkoli stavební výrobek, na nějž se nevztahuje nebo plně nevztahuje harmonizovaná norma, pro nějž nemohou být vlastnosti ve vztahu k jeho základním charakteristikám zcela posouzeny podle stávající harmonizované normy, protože mimo jiné:

[...]

b) pro alespoň jednu základní charakteristiku tohoto výrobku není metoda posouzení stanovena v harmonizované normě vhodná; nebo

c) harmonizovaná norma nestanoví žádnou metodu posuzování ve vztahu k alespoň jedné základní charakteristice tohoto výrobku.“

11 Příloha I uvedeného nařízení upřesňuje „základní požadavky na stavby“. Bod 3 této přílohy, nadepsaný „Hygiena, ochrana zdraví a životního prostředí“, stanoví:

„Stavba musí být navržena a provedena takovým způsobem, aby v průběhu celého životního cyklu neohrožovala hygienu nebo bezpečnost a zdraví pracovníků, jejich uživatelů nebo sousedů, ani neměla v celém průběhu životního cyklu nepřiměřeně významný vliv na kvalitu životního prostředí nebo na klima, a to během výstavby, používání i demolice, zejména následkem:

[...]

b) emisí nebezpečných látek, těkavých organických sloučenin, skleníkových plynů nebo nebezpečných částic do vnitřního nebo venkovního ovzduší;

[...]“

12 Směrnice 98/34 byla nahrazena nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES, a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES (Úř. věst. 2012, L 316, s. 12).

13 Výbor zřízený v článku 5 směrnice 98/34 byl nahrazen výborem stanoveným v článku 22 nařízení č. 1025/2012 v původním znění.

Skutečnosti předcházející sporům

Věc C-475/19 P

14 Skutečnosti předcházející sporu byly shrnuty v bodech 5 až 13 prvního napadeného rozsudku takto:

„5 Dne 12. listopadu 1997 udělila Evropská komise Evropskému výboru pro normalizaci mandát s referenčním číslem M/119 pro vypracování harmonizovaných norem pro podlahové krytiny. Tyto normy měly zahrnovat řadu základních charakteristik, jako jsou reakce na oheň, vodotěsnost, pevnost v tahu, emise azbestu, formaldehydu, obsah pentachlorofenolu. Mandát M/119 byl vydán v době platnosti směrnice [Rady 89/106 ze dne 21. prosince 1988 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se stavebních výrobků (Úř. věst. 1998, L 40, s. 12)]

a změněn mandátem M/137 ze dne 25. července 2000, jakož i mandátem M/119 rev.1 ze dne 22. června 2010, aby zahrnoval emise řady jiných nebezpečných látek, jako jsou těkavé organické sloučeniny (COV).

- 6 V rámci těchto norem obsahovala harmonizovaná norma EN 14342: 2013 ‚Dřevěné podlahoviny – Charakteristiky, posuzování shody a označení‘ metody a kritéria pro posuzování vlastností týkající se řady základních charakteristik. Pokud jde o uvolňování jiných nebezpečných látek, jako jsou COV, ustanovení 4.4 harmonizované normy EN 14342: 2013 stanovilo následující:

‚Vnitrostátní právní předpisy týkající se nebezpečných látek mohou vyžadovat ověření a prohlášení o zrušení jiných nebezpečných látek, někdy i jejich obsahu, kromě těch, které jsou zpracovávány v jiných předmětech, pokud jsou stavební výrobky dotčené touto normou uvedeny na tyto trhy.

V případě neexistence harmonizovaných evropských zkušebních metod je třeba ověřit a prohlásit uvolňování/obsah s přihlédnutím k příslušným vnitrostátním předpisům o místě použití [...]‘

- 7 Harmonizovaná norma EN 14904:2006 ‚Povrchy pro sportoviště – Halové povrchy pro víceúčelové použití: Specifikace‘ se rovněž týkala řady základních vlastností, jako jsou tření, trvanlivost, reakce na oheň, emise formaldehydu, obsah pentachlorofenolu. Pokud jde o jiné nebezpečné látky, poznámka 1 přílohy ZA.1 uvedené harmonizované normy uváděla:

‚Kromě případných zvláštních článků týkajících se nebezpečných látek uvedených v této normě mohou existovat další požadavky použitelné na výrobky obsažené v této normě. Aby bylo dosaženo souladu s ustanoveními evropské směrnice o stavebních výrobcích, je třeba, aby tyto požadavky byly rovněž vždy a kdekoli dodrženy.‘

- 8 Dne 21. srpna 2015 vznesla Spolková republika Německo na základě článku 18 nařízení č. 305/2011 formální námitky u Komise proti harmonizovaným normám EN 14342:2013 a EN 14904:2006.

- 9 Spolková republika Německo tvrdila, že obě sporné normy nesplňují zcela mandát udělený Komisí a že základní charakteristiky stavebních výrobků nebyly stanoveny v souladu s čl. 3 odst. 2 nařízení č. 305/2011. Uvedla, že tyto dvě normy porušují čl. 17 odst. 3 nařízení č. 305/2011, jakož i mandát M/119, jelikož neobsahují harmonizované postupy pro posuzování, které se týkají uvolňování jiných nebezpečných látek, jako jsou COV.

- 10 Spolková republika Německo následně požadovala, aby do doby, než budou harmonizovány metody posuzování, které se týkají uvolňování jiných nebezpečných látek a emisí nebo obsahu těchto látek, byly odkazy na normy zrušeny v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo, podpůrně, aby byly zveřejněny s výhradou tak, aby sporná ustanovení norem týkajících se uvolňování jiných nebezpečných látek byla považována za neharmonizovaná a aby členské státy byly oprávněny přijmout vnitrostátní předpisy týkající se metod posuzování za účelem dodržení základních požadavků, které jsou použitelné na stavby v oblasti zdraví.

- 11 Dne 25. ledna 2017 přijala Komise [první sporná rozhodnutí].

- 12 Článek 1 rozhodnutí 2017/133 stanoví:

‚Odkaz na harmonizovanou normu EN 14342:2013 «Dřevěné podlahoviny – Charakteristiky, posuzování shody a označení» se zachovává s omezením.

Komise do seznamu odkazů na harmonizované normy, který je zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie*, doplňuje následující omezení: «Z oblasti působnosti zveřejněného odkazu je vyloučen článek 4.4 normy EN 14342:2013.»‘

13 Článek 1 rozhodnutí 2017/145 stanoví:

„Odkaz na harmonizovanou normu EN 14904:2006 «Povrchy pro sportoviště – Halové povrchy pro víceúčelové použití: Specifikace» zůstává zachován s omezením.

Komise do seznamu odkazů na harmonizované normy, který je zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie*, doplňuje následující omezení: «Poznámka 1 v příloze ZA.1 normy EN 14904:2006 je vyloučena z oblasti působnosti zveřejněného odkazu.» “

- 15 Dne 10. března 2017 zveřejnila Komise sdělení „o provádění“, které převzalo seznam všech harmonizovaných norem v oblasti nařízení č. 305/2011. Pokud jde o dvě normy EN 14342: 2013 a EN 14904:2006, toto sdělení v podstatě obsahovalo omezení, která již byla uvedena v prvních sporných rozhodnutích.
- 16 Dne 11. srpna 2017, 15. prosince 2017 a 9. března 2018 zveřejnila Komise další tři sporná sdělení.

Věc C-688/19 P

- 17 Skutečnosti předcházející sporu byly popsány v bodech 1 až 12 druhého napadeného rozsudku takto:

- „1 Dne 26. února 1999 udělila [Komise] [CEN] mandát s referenčním číslem M/131 pro vypracování harmonizovaných norem pro trubky, nádrže a příslušenství (fitinky) pro trouby a trubky, které nejsou v kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě. Tyto normy měly zahrnovat řadu základních charakteristik, jako je mechanická odolnost a stabilita, odolnost vůči nárazu, nosnost a vodotěsnost.
- 2 V roce 2004 přijal CEN harmonizovanou normu EN 12285–2:2005 týkající se ocelových nádrží. Charakteristika „mechanická odolnost a stabilita“, uvedená v mandátu M/131, je upravena v tabulkách oddílu ZA, které stanoví, že výrobky musí u tloušťky stěn splňovat požadavky ustanovení 4.3.6.1 a tabulky 3 harmonizované normy. Toto ustanovení a tato tabulka uvádějí minimální tloušťky stěn, které musí být u dotčených nádrží dodrženy.
- 3 V letech 2005 a 2010 přijal CEN harmonizovanou normu EN 13341:2005 + A1:2011 týkající se termoplastických stabilních nádrží. Tato norma obsahovala metody a kritéria pro posuzování vlastností souvisejících s řadou základních charakteristik. Charakteristika „mechanická odolnost a stabilita“ uvedená v mandátu M/131 je upravena v tabulkách v oddíle ZA.1 přílohy ZA, které stanoví, že výrobky musí splňovat požadavky uvedené v tabulkách 4 až 6 harmonizované normy týkající se tloušťky stěn. Tyto tabulky 4 až 6 uvádějí minimální tloušťky stěn, které musí být u dotčených nádrží dodrženy.
- 4 Harmonizované normy neobsahují zvláštní požadavky nebo metody posuzování v případě, že jsou tyto nádrže používány v oblastech s rizikem zemětřesení nebo povodně. Neobsahují ani požadavky týkající se ukotvení nádrží určených k výstavbě do země.
- 5 Totéž platí pro charakteristiky vlastností „odolnost proti nárazu“ a „nosnost“, pro které uvedené harmonizované normy neobsahují žádnou metodu nebo kritérium posuzování uvedených výkonů.
- 6 Dne 21. srpna 2015 vznesla Spolková republika Německo v souladu s článkem 18 nařízení [č. 305/2011] u Komise formální námitky proti harmonizovaným normám EN 13341:2005 + A1: 2011 a EN 12285–2:2005.
- 7 Spolková republika Německo měla za to, že obě sporné normy nesplňují zcela mandát M/131 udělený Komisí a že základní charakteristiky stavebních výrobků nebyly stanoveny v souladu s čl. 3 odst. 2 nařízení č. 305/2011. Uvedla, že tyto dvě normy porušují čl. 17 odst. 3 nařízení

č. 305/2011, jakož i mandát M/131, jelikož neobsahují metody pro určení vlastností, pokud jde o mechanickou odolnost a stabilitu, odolnost a nosnost, a zejména v případě použití uvedených výrobků v oblastech s rizikem zemětřesení nebo povodně.

- 8 Spolková republika Německo následně požádala, pokud jde o harmonizované normy EN 13341:2005 + A1:2011 a EN 12285–2: 2005, aby do doby, než budou harmonizovány metody posuzování mechanické odolnosti a stability, odolnosti a nosnosti v případě použití v oblastech s rizikem zemětřesení nebo povodně, byly zveřejněny normy s omezením v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo podpůrně, aby byly zrušeny v *Úředním věstníku Evropské unie* pro termoplastové stabilní nádrže a dílensky vyráběné ocelové nádrže.
- 9 Po konzultaci Stálého stavebního výboru zřízeného na základě článku 64 nařízení č. 305/2011 se Komise obrátila na výbor zřízený na základě článku 22 nařízení [č. 1025/2012]. Posledně uvedený předložil stanovisko k formálním námitkám.
- 10 Dne 6. listopadu 2017 přijala Komise [druhá sporná rozhodnutí].
- 11 Článek 1 rozhodnutí 2017/1995 stanoví:

„Odkaz na harmonizovanou normu EN 13341:2005 + A1:2011 «Termoplastické stabilní nádrže pro nadzemní skladování topných olejů pro domácnosti, petroleje a motorové nafty – Nádrže z rotačně tvarovaného polyethylenu, foukáním tvarovaného polyethylenu a z aniontově polymerizovaného polyamidu 6 – Požadavky a zkušební metody» v *Úředním věstníku Evropské unie* se zachovává.“

- 12 Článek 1 rozhodnutí 2017/1996 stanoví:

„Odkaz na harmonizovanou normu EN 12285–2:2005, Ocelové oceli vyráběné v dílně – část 2: Odkaz na harmonizovanou normu EN 12285-2:2005 «Dílensky vyráběné ocelové nádrže – Část 2: Horizontální válcové nádrže s jednoduchou a dvojitou stěnou pro nadzemní uskladňování hořlavých a nehořlavých kapalin znečišťujících vodu» v *Úředním věstníku Evropské unie* se zachovává.“

Žaloba podaná k Tribunálu a napadené rozsudky

Věc T-229/17

- 18 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 19. dubna 2017 podala Spolková republika Německo žalobu znějící jednak na zrušení prvních sporných rozhodnutí a jednak sdělení o „provádění“.
- 19 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 4. srpna 2017 podala Finská republika návrh na vstup do tohoto řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Spolkové republiky Německo. Rozhodnutím ze dne 1. září 2017 předseda prvního senátu Tribunálu toto vedlejší účastenství povolil.
- 20 V souladu s čl. 86 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu předložila Spolková republika Německo kanceláři Tribunálu tři návrhy na úpravu žaloby dne 9. října 2017, 2. března 2018 a 20. května 2018, kterými se domáhala zrušení tří dalších sporných sdělení.
- 21 Na podporu své žaloby vznesla Spolková republika Německo tři žalobní důvody vycházející v podstatě zaprvé z porušení podstatných formálních náležitostí vyplývajících z článku 18 nařízení č. 305/2011, zadruhé z nesplnění povinnosti uvést odůvodnění a zatřetí z porušení hmotněprávních ustanovení uvedeného nařízení.

- 22 Prvním napadeným rozsudkem Tribunál odmítl žalobu jako zčásti nepřijatelnou, pokud jde o sdělení o „provádění“ a tři další sporná sdělení, a zamítl jako zčásti neopodstatněnou, pokud jde o první sporná rozhodnutí.

Věc T-53/18

- 23 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 31. ledna 2018 podala Spolková republika Německo žalobu znějící na zrušení dvou sporných rozhodnutí.
- 24 Na podporu své žaloby uplatnila Spolková republika Německo dva žalobní důvody, z nichž první vychází z nesplnění povinnosti uvést odůvodnění a druhý z porušení hmotněprávních ustanovení nařízení č. 305/2011.
- 25 Napadeným rozsudkem Tribunál žalobu v plném rozsahu zamítl.

Řízení před Soudním dvorem a návrhová žádání účastnic řízení

- 26 Kasačním opravným prostředkem podaným ve věci C-475/19 P Spolková republika Německo navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zrušil první napadený rozsudek;
 - zrušil první sporná rozhodnutí;
 - zrušil sdělení o „provádění“, jakož i tři další sporná sdělení;
 - podpůrně vrátil věc Tribunálu, pokud jde o návrhy na zrušení prvních sporných rozhodnutí, sdělení o „provádění“ a dalších tří sporných sdělení;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 27 Finská republika navrhuje, aby Soudní dvůr vyhověl návrhovým žádáním týkajícím se kasačního opravného prostředku podaného Spolkovou republikou Německo ve věci C-475/19 P.
- 28 Kasačním opravným prostředkem podaným ve věci C-688/19 P Spolková republika Německo navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zrušil druhý napadený rozsudek;
 - zrušil druhá sporná rozhodnutí a
 - podpůrně vrátil věc Tribunálu, pokud jde o návrhy na zrušení druhých sporných rozhodnutí;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 29 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zamítl kasační opravné prostředky v plném rozsahu a
 - uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení.

- 30 Rozhodnutím předsedy prvního senátu ze dne 15. září 2020 byly věci C-475/19 P a C-688/19 P spojeny pro účely rozsudku.

Ke kasačním opravným prostředkům

K námitce nepřijatnosti

Argumentace účastnic řízení

- 31 Komise namítá nepřijatnost kasačních opravných prostředků v tom smyslu, že se omezují na zopakování argumentů předložených před Tribunálem a neidentifikují kritizované body napadených rozsudků.
- 32 Spolková republika Německo navrhuje tuto námitku zamítnout.

Závěry Soudního dvora

- 33 Z ustanovení čl. 168 odst. 1 písm. d) a čl. 169 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora vyplývá, že kasační opravný prostředek musí přesně označit kritizované části rozsudku, jehož zrušení je navrhováno, a přesně uvést právní argumenty, kterými je tento návrh konkrétně podpořen, jinak je dotyčný kasační opravný prostředek nebo důvod nepřijatný. Kasační opravný prostředek, který se omezuje na zopakování nebo doslovné převzetí žalobních důvodů a argumentů, které již byly uplatněny před Tribunálem, tedy nesplňuje požadavky odůvodnění vyplývající z těchto ustanovení. Právní otázky přezkoumané v prvním stupni však mohou být v rámci kasačního opravného prostředku znovu projednány, jestliže navrhovatel zpochybňuje výklad nebo použití unijního práva Tribunálem [usnesení ze dne 5. září 2019, Iceland Foods v. EUIPO, C-162/19 P, nezveřejněné, EU:C:2019:686, bod 5, (názor generálního advokáta, bod 6 a citovaná judikatura)].
- 34 V projednávané věci kasační opravné prostředky posuzované jako celek s dostatečnou přesností identifikují kritizované body napadených rozsudků, jakož i důvody, pro které byly tyto rozsudky podle navrhovatelky stíženy nesprávným právním posouzením, a neomezují se na pouhé zopakování nebo převzetí argumentů uplatněných před Tribunálem, jak uvedla Komise, což tedy Soudnímu dvoru umožňuje provést přezkoumání legality.
- 35 Vzhledem k tomu, že navrhovatelka tím splnila výše uvedené požadavky na odůvodnění uvedené v bodě 33 tohoto rozsudku, námitka nepřijatnosti vznesená Komisí musí být zamítnuta.

K věci samé

- 36 Na podporu kasačního opravného prostředku ve věci C-475/19 P vznášejí Spolková republika Německo tři důvody kasačního opravného prostředku. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení čl. 263 prvního pododstavce SFEU, jelikož Tribunál v prvním napadeném rozsudku v podstatě nezohlednil skutečnost, že sdělení o „provádění“ a další tři sporná sdělení vyvolávají právní účinky, které jsou odlišné od právních účinků vyvolaných prvními spornými rozhodnutími. V rámci druhého důvodu tvrdí, že tento rozsudek porušuje čl. 18 odst. 2 nařízení č. 305/2011 ve spojení s čl. 17 odst. 5 tohoto nařízení, jelikož tato ustanovení nejenže opravňují Komisi, ale rovněž jí ukládají povinnost přijmout jedno z opatření, která Spolková republika Německo navrhla. Třetí důvod vychází z porušení čl. 18 odst. 2 uvedeného nařízení ve spojení s čl. 3 odst. 1 a 2 a čl. 17 odst. 3 téhož nařízení v rozsahu, v němž tato ustanovení uložila Komisi povinnost přezkoumat, zda normy uvedené v prvních sporných rozhodnutích ohrožují dodržování základních požadavků na stavby.

- 37 Finská republika vstoupila do řízení jako vedlejší účastnice na podporu druhého a třetího důvodu ve věci C-475/19 P.
- 38 Ve věci C-688/19 P vznáší Spolková republika Německo na podporu svého kasačního opravného prostředku dva důvody kasačního opravného prostředku. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení čl. 18 odst. 2 nařízení č. 305/2011 ve spojení s čl. 17 odst. 5 tohoto nařízení, jelikož Tribunál nezohlednil, že tato ustanovení nejenže opravňují Komisi, ale rovněž ji ukládají povinnost přijmout jedno z opatření, která Spolková republika Německo navrhla. V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku tvrdí, že druhý napadený rozsudek porušuje čl. 18 odst. 2 uvedeného nařízení ve spojení s čl. 3 odst. 1 a 2, jakož i čl. 17 odst. 3 téhož nařízení, jelikož Tribunál nezohlednil skutečnost, že tato ustanovení ukládají Komisi povinnost ověřit, zda normy uvedené ve druhých sporných rozhodnutích ohrožují dodržování základních požadavků na stavby.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-475/19 P vycházejícímu z údajné právní povahy sporných sdělení

– Argumentace účastnic řízení

- 39 První důvod Spolkové republiky Německo se skládá ze dvou částí.
- 40 V první části navrhovatelka tvrdí, že na rozdíl od toho, co rozhodl Tribunál, sdělení o „provádění“ a další tři sporná sdělení vyvolávají závazné právní účinky. Podle čl. 17 odst. 5 nařízení č. 305/2011 zveřejnění seznamu odkazů na harmonizované normy Komisi v *Úředním věstníku Evropské unie* totiž umožnilo použít harmonizovanou normu ode dne začátku období souběžné existence a stanovit povinnost tohoto použití od data konce období souběžné existence za účelem vypracování prohlášení o vlastnostech stavebního výrobku, na který se tato norma vztahuje. Tribunál tedy neprávem rozhodl, že tato sdělení neměla nové právní účinky ve vztahu k právním účinkům prvních sporných rozhodnutí.
- 41 Ve druhé části navrhovatelka Tribunálu vytýká, že dospěl k závěru, že musí prokázat, že uvedená sdělení se dotkla jejích zájmů nebo podstatným způsobem změnila její právní postavení, ačkoli členský stát nemusí prokazovat, že akt vyvolává právní účinky, které se jej osobně dotýkají nebo se dotýkají jeho zájmů.
- 42 Komise navrhuje, aby byly tyto dvě části důvodu zamítnuty.

– Závěry Soudního dvora

- 43 Pokud jde o první část prvního důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba uvést, že jak v podstatě vyplývá z bodů 42, 43 a 64 prvního napadeného rozsudku, první sporná rozhodnutí vyvolaly právní účinky vůči navrhovatelce, a to jak v rozsahu, v němž byl její hlavní návrh zamítnut, tak v rozsahu, v němž bylo jejímu podpůrnému návrhu částečně vyhověno. Částečné vyhovění tomuto návrhu vedlo Komisi k přijetí čtyř sporných sdělení za účelem provádění.
- 44 Proto, a jak správně rozhodl Tribunál v bodě 49 prvního napadeného rozsudku, sdělení, která Komise přijala v rámci provádění nařízení č. 305/2011, pokud se týkají pouze aktualizace seznamu všech odkazů na harmonizované normy, v návaznosti na částečné přijetí námítky vznesené členským státem na základě čl. 18 odst. 1 tohoto nařízení, ve skutečnosti pouze odkazují na dotčené harmonizované normy, aniž by vyvolávaly jiné právní účinky, než které již vyvolávají vůči tomuto státu rozhodnutí přijatá tímto orgánem na základě čl. 18 odst. 2 uvedeného nařízení.

- 45 Vzhledem k tomu, jak vyplývá z bodů 43 až 45 prvního napadeného rozsudku, že z předmětu, obsahu a kontextu sdělení o „prováděním“ a tří dalších sporných sdělení, a tudíž z jejich podrobné analýzy vyplývá, že jejich cílem bylo v podstatě převzít omezení již uvedená v prvních sporných rozhodnutích, měl Tribunál oprávněně za to, že uvedená sdělení nemohou vyvolat samostatné právní účinky.
- 46 Z toho vyplývá, že tato část důvodu kasačního opravného prostředku musí být zamítnuta.
- 47 Pokud jde o druhou část prvního důvodu kasačního opravného prostředku, musí být zamítnuta jako irelevantní, neboť by mohla obstát pouze v případě závěru, že sdělení přijatá Komisí v rámci provádění nařízení č. 305/2011 vyvolaly samostatné právní účinky.
- 48 Za těchto podmínek je třeba první důvod kasačního opravného prostředku ve věci T-475/19 P zamítnout.

Ke druhému a třetímu důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-475/19 P a k prvnímu a druhému důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-688/19 P, týkajícím se výkladu čl. 18 odst. 2 nařízení č. 305/2011

– Argumentace účastnic řízení

- 49 Spolková republika Německo ve druhém důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-475/19 P a v prvním důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-688/19 P v podstatě tvrdí, že Tribunál porušil čl. 18 odst. 2 nařízení č. 305/2011. Je třeba uvést, že pokud jde o druhý důvod kasačního opravného prostředku ve věci C-475/19 P a první důvod ve věci C-688/19 P, jsou tyto důvody, z nichž každý obsahuje tři části, formulovány srovnatelně.
- 50 V první a druhé části navrhovatelka připomíná, že Komise je oprávněna vznést námitku vůči určité harmonizované normě, jak jí ostatně navrhovatelka navrhla v projednávaném případě učinit. Komise má tedy nejen možnost, ale i povinnost přiznat právní účinky stanovené tímto nařízením pouze částečně, pokud jde o normu, která nesplňuje zcela požadavky stanovené v příslušném mandátu, jak jasně vyplývá ze znění čl. 18 odst. 2 nařízení č. 305/2011.
- 51 Z článku 17 odst. 5 druhého pododstavce tohoto nařízení tedy vyplývá, že při zveřejnění harmonizovaných norem v souladu s obdržnými mandáty by se Komise měla omezit na zveřejňování odkazů na normy, které jsou zcela v souladu s těmito mandáty.
- 52 Kromě toho vzhledem k tomu, že postup stanovený v článku 18 nařízení č. 305/2011 je obdobný postupu stanovenému v čl. 17 odst. 5 druhém pododstavci tohoto nařízení, to, co posledně uvedené ustanovení zakazuje, nemůže být na základě čl. 18 odst. 2 uvedeného nařízení povoleno.
- 53 Ve třetí části navrhovatelka kritizuje „širokou posuzovací pravomoc“, kterou Tribunál přiznal Komisi v prvním a druhém napadeném rozsudku. Jak totiž Soudní dvůr rozhodl v bodě 43 svého rozsudku ze dne 27. října 2016, James Elliott Construction (C-613/14, EU:C:2016:821), i když je vypracování harmonizované normy svěřeno soukromoprávnímu subjektu, tato norma představuje nicméně nezbytné prováděcí opatření, které je přísně omezeno základními požadavky definovanými unijním právem a je prováděno z podnětu, jakož i vedením a kontrolou Komise. V tomto kontextu přísluší Komisi, aby splnila svůj úkol ověřování formálních a hmotněprávních aspektů.
- 54 Třetí důvod kasačního opravného prostředku ve věci C-475/19 P a druhý důvod kasačního opravného prostředku ve věci C-688/19 P jsou rovněž formulovány srovnatelně.

- 55 Podle navrhovatelky Tribunál nezohlednil skutečnost, že podle čl. 18 odst. 2 nařízení č. 305/2011 ve spojení s čl. 3 odst. 1 a 2 a čl. 17 odst. 3 tohoto nařízení je Komise povinna přezkoumat, zda harmonizované normy umožňují členským státům zajistit dodržování základních požadavků na stavby. Harmonizované normy by totiž měly umožnit posoudit vlastnosti stavebního výrobku ve vztahu k charakteristikám, které jsou pro něj zásadní, aby splnily základní požadavky na stavby.
- 56 Finská republika, která vstoupila do řízení jako vedlejší účastnice na podporu druhého a třetího důvodů kasačního opravného prostředku ve věci C-475/19 P, v podstatě tvrdí, že Tribunál nezohlednil skutečnost, že Komise je podle nařízení č. 305/2011 povinna ověřit, zda harmonizovaná norma může dodržet základní požadavky na stavby, pokud jde o všechny prvky, které vyžaduje mandát, na kterém je tato norma založena. I kdyby se tedy norma jakkoliv jevila jako neúplná, byla by Komise povinna uznat, že pokud se uvedená norma nevztahuje na kritéria pro posuzování základních požadavků stanovená mandátem, členské státy si ponechávají možnost zavést vnitrostátní požadavky, pokud jde o tyto základní charakteristiky.
- 57 Komise navrhuje, aby byl druhý a třetí důvod ve věci C-475/19 P, jakož i první a druhý důvod ve věci C-688/19 P zamítnut.

– Závěry Soudního dvora

- 58 Zprvč ze znění čl. 18 odst. 1 nařízení č. 305/2011 vyplývá, že řízení o formální námitce se zahajuje, pokud se členský stát nebo Komise domnívají, že harmonizovaná norma nesplňuje „zcela“ požadavky stanovené v příslušném mandátu, což zahrnuje jak případ, kdy je tato norma neúplná s ohledem na tento mandát, tak případ, kdy by jej v některých bodech porušovala.
- 59 Na základě téhož ustanovení, je-li vznesena námitka, přísluší Komisi, aby po konzultaci se stálým stavebním výborem a výborem zřízeným podle článku 22 nařízení č. 1025/2012 posoudila, zda norma splňuje alespoň částečně požadavky stanovené v mandátu. Pokud tomu tak je, musí tedy Komise rozhodnout, zda tato norma nebo její část, která splňuje tyto požadavky, musí být zveřejněna zcela nebo s omezením nebo zachována v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo zda musí být zrušena.
- 60 Kromě zveřejnění nebo zachování s omezením naproti tomu čl. 18 odst. 2 nařízení č. 305/2011 nestanoví, že by tento orgán mohl spojit odkaz na harmonizovanou normu s takovými námitkami, jako jsou námitky požadované navrhovatelkou.
- 61 Je sice pravda, že výraz „částečně“, který se nachází zejména například ve francouzském nebo v italském znění čl. 18 odst. 2 nařízení č. 305/2011, odpovídá v některých dalších jazykových zněních tohoto ustanovení, jako je německé, anglické, španělské a polské znění, výrazu „s výhradami“ nebo „s omezeními“. Komise však nemůže v rámci postupu stanoveného v článku 18 tohoto nařízení členským státům umožnit, aby prostřednictvím námitky doplnily obsah normy, která není zcela harmonizovaná, jinak by zasáhla do pravomocí přiznaných jak v článku 17, tak v čl. 18 odst. 3 uvedeného nařízení evropským normalizačním orgánům, které jsou jako jediné oprávněny určit nebo revidovat obsah normy s ohledem na udělený mandát.
- 62 V tomto ohledu platí, že nezveřejnění, zveřejnění nebo zachování, úplné nebo s omezením, jakož i zrušení odkazů na harmonizovanou normu, která je zcela nebo částečně v souladu s příslušným mandátem, zůstávají možností, kterou Komise má v závislosti na stanovisku výboru uvedeného v článku 22 nařízení č. 1025/2012, a nikoli povinností tohoto orgánu.
- 63 V projednávané věci Tribunál v bodě 94 prvního napadeného rozsudku právem rozhodl, že argument navrhovatelky, podle něhož Komise neposoudila soulad dotčených harmonizovaných norem s příslušným mandátem, ve skutečnosti není správný, jelikož v bodech 9, 11, 14 a 15 odůvodnění prvních sporných rozhodnutí tento orgán připustil, pokud jde o dotčená ustanovení, že chybí kritéria

a metody nezbytné pro posouzení vlastností jiných nebezpečných látek, takže tato ustanovení mají být výslovně vyloučena z rozsahu odkazů na dotčené harmonizované normy, jelikož nejsou použitelná. Komise tak v prvních sporných rozhodnutích využila možnosti, která jí je přiznána, zachovat odkazy na harmonizované normy pouze s omezením.

- 64 Na druhé straně Tribunál v bodech 42 a 44 druhého napadeného rozsudku správně uvedl, že i když „dotčené harmonizované normy zcela neodpovídají příslušnému mandátu a [i když] takové funkční vlastnosti, jako je odolnost proti nárazu, nosnost a vodotěsnost, nejsou zahrnuty do metod a kritérií posuzování vlastností dotčených harmonizovaných norem“, tato okolnost nemůže mít za následek „zrušení [druhých] [sporných] rozhodnutí, jelikož v uvedeném mandátu se nenachází údaj o stanovení kritérií vlastností, která se týkají instalace nebo používání nádrží v oblastech s rizikem zemětřesení nebo povodně“.
- 65 Zadruhé je třeba připomenout, že jak vyplývá z prvních bodů 1 a 2 odůvodnění nařízení č. 305/2011, i když pravidla členských států vyžadují, aby „stavby“ byly navrženy a prováděny tak, aby neohrožovaly bezpečnost osob, domácích zvířat a majetku a aby nebyly škodlivé pro životní prostředí, tato pravidla mají přímý vliv na požadavky na „stavební výrobky“, které vzhledem ke svým rozdílům brání jejich obchodu uvnitř Unie.
- 66 Za účelem usnadnění jejich volného pohybu je tudíž cílem nařízení č. 305/2011, jak uvádí článek 1, stanovit podmínky pro uvádění a dodávání „stavebních výrobků“ na trh stanovením harmonizovaných pravidel pro vyjádření vlastností stavebních výrobků ve vztahu k jejich základním charakteristikám a pro používání označení CE u těchto výrobků.
- 67 V souladu s čl. 8 odst. 4 nařízení č. 305/2011 členský stát na svém území nebo v rámci své pravomoci nezakáže ani nebrání dodávání na trh nebo používání „stavebních výrobků“, které nesou označení CE, „pokud vlastnosti uvedené v prohlášení odpovídají požadavkům pro toto použití v členském státě“.
- 68 V tomto rámci by možnost členských států přijmout vnitrostátní předpisy za účelem stanovení vlastních metod posuzování „stavebních výrobků“, pokud jde o aspekty, na které se nevztahuje harmonizovaná norma, mohla omezit, v rozporu s cílem nařízení č. 305/2011, volný pohyb stavebních výrobků odpovídajících harmonizované normě, jelikož by hrozilo, že výrobci „stavebních výrobků“ budou čelit různým vnitrostátním postupům a kritériím tak, že by jejich výrobkům mohl být skutečný přístup na trh ztížen. V případě, že se na „stavební výrobek“ nevztahuje nebo se na něj plně nevztahuje harmonizovaná norma, pro nějž nemohou být vlastnosti ve vztahu k jeho základním charakteristikám zcela posouzeny podle stávající harmonizované normy, přísluší výrobcům případně podat žádost o evropské technické posouzení v souladu s článkem 19 uvedeného nařízení.
- 69 Jak připomíná bod 3 odůvodnění nařízení č. 305/2011, tímto nařízením by však nemělo být nijak dotčeno právo členských států specifikovat požadavky, které považují za nezbytné k zajištění ochrany zdraví, životního prostředí a pracovníků při používání stavebních výrobků.
- 70 Z toho vyplývá, že členský stát může uložit zvláštní pravidla týkající se instalace a používání „stavebních výrobků“, pokud tato pravidla neobsahují požadavky, které se odchyľují od harmonizovaných norem, pokud jde o posouzení uvedených výrobků nebo použití označení CE na těchto výrobcích.
- 71 V projednávané věci se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 102 prvního napadeného rozsudku rozhodl, že Komise nemůže přijmout námitku upřesňující, že členské státy jsou oprávněny přijmout své vnitrostátní předpisy o zkušebních metodách a kontrolách, pokud jde o uvolňování jiných nebezpečných látek.

- 72 Kromě toho Tribunál v bodech 51 a 55 druhého napadeného rozsudku správně uvedl, že použití nádrží v oblastech s rizikem zemětřesení nebo povodně nespadá do působnosti dotčených harmonizovaných norem, takže není možné je doplnit o omezení v rámci postupu podle čl. 18 odst. 2 nařízení č. 305/2011 v tomto ohledu.
- 73 Jak bylo uvedeno v bodě 70 tohoto rozsudku, členské státy však mohou stanovit zvláštní pravidla týkající se instalace a používání „stavebních výrobků“, pokud uvedená pravidla neobsahují požadavky, které by se odchylovaly od harmonizovaných norem vycházejících z nařízení č. 305/2011.
- 74 Zatřetí, i když harmonizované normy podle ustanovení čl. 2 bodu 4 ve spojení s čl. 3 odst. 1 a 2 a čl. 17 odst. 3 nařízení č. 305/2011 souvisejí se základními charakteristikami „stavebních výrobků“ a se základními požadavky na „stavby“, nic to nemění na tom, že cílem tohoto nařízení není harmonizace požadavků na tyto stavby, ale pouze způsobů hodnocení a prohlášení o vlastnostech „stavebních výrobků“. Vzhledem k tomu, že metody a kritéria pro posuzování vlastností „stavebních výrobků“ definované v harmonizovaných normách musí být pouze takové povahy, aby umožnily zajistit, aby vlastnosti uvedených výrobků splňovaly základní charakteristiky odpovídající základním požadavkům použitelným na „stavby“, nemají tyto normy samy o sobě zajistit dodržování základních požadavků.
- 75 V projednávaném případě je nutno konstatovat, že Tribunál v prvním napadeném rozsudku správně použil tyto zásady, když v bodě 95 tohoto rozsudku uvedl, že cílem harmonizovaných norem není zaručit dodržení základních požadavků použitelných na „stavby“, které jsou stanoveny členskými státy, ale že členské státy ve svých ustanoveních týkajících se „stavebních výrobků“, která zajišťují dodržování základních požadavků, jsou povinny za účelem zajištění volného pohybu těchto výrobků tyto normy používat, pokud jde o hodnocení vlastností uvedených výrobků.
- 76 Stejně tak v bodě 96 téhož rozsudku Tribunál správně uvedl, že Komisi nepřísluší ověřovat, zda dotčené harmonizované normy zajišťují dodržování základních požadavků na „stavby“, pokud jde o uvolňování jiných nebezpečných látek, jelikož cílem harmonizovaných norem je umožnit posouzení vlastností „stavebních výrobků“.
- 77 Pokud jde o druhý napadený rozsudek, Tribunál v bodě 49 tohoto rozsudku upřesnil, že žádost o zařazení námitky do rozsahu působnosti odkazů na dotčené harmonizované normy nemůže v žádném případě obstát na základě čl. 18 odst. 2 nařízení č. 305/2011 z důvodu, že „má doplnit uvedené normy o dodatečný požadavek týkající se instalace nebo používání nádrže v oblastech s nebezpečím zemětřesení nebo povodně“, kdežto v uvedeném ustanovení není taková možnost doplnění upravena.
- 78 Tribunál tedy právem přezkoumal soulad dotčených norem s příslušnými mandáty a uvedl důvody, kvůli nimž Komise neměla povinnost ověřit dodržení základních požadavků.
- 79 Konečně začtvrté je třeba konstatovat, že Tribunál se v bodě 105 prvního napadeného rozsudku, jakož i v bodě 58 druhého napadeného rozsudku omezil na zdůraznění, že se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení.
- 80 Z toho vyplývá, že druhý a třetí důvod kasačního opravného prostředku ve věci C-475/19 P, jakož i první a druhý důvod kasačního opravného prostředku ve věci C-688/19 P musí být zamítnuty.
- 81 Vzhledem k výše uvedenému je třeba kasační opravný prostředek v plném rozsahu zamítnout.

K nákladům řízení

- 82 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu platí, že není-li kasační opravný prostředek opodstatněný nebo je-li tento kasační prostředek opodstatněný a Soudní dvůr vydá sám konečné rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení. Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 83 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a Spolková republika Německo neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení Komise vynaložených v souvislosti s těmito kasačními opravnými prostředky a s řízeními před Tribunálem.
- 84 Podle čl. 140 odst. 1 jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 téhož jednacího řádu, členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení.
- 85 Finská republika, která byla vedlejším účastníkem řízení před Tribunálem a účastnila se řízení před Soudním dvorem, tedy ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

- 1) Kasační opravné prostředky se zamítají.**
- 2) Spolková republika Německo ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Evropskou komisí v rámci těchto kasačních opravných prostředků a řízení před Tribunálem Evropské unie.**
- 3) Finská republika ponese vlastní náklady řízení.**

Podpisy.